

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

Gitman and Joehnk (2005: 19-27) ได้เสนอแนวคิดร่วมกันในหลายๆแนวคิด ดังนี้

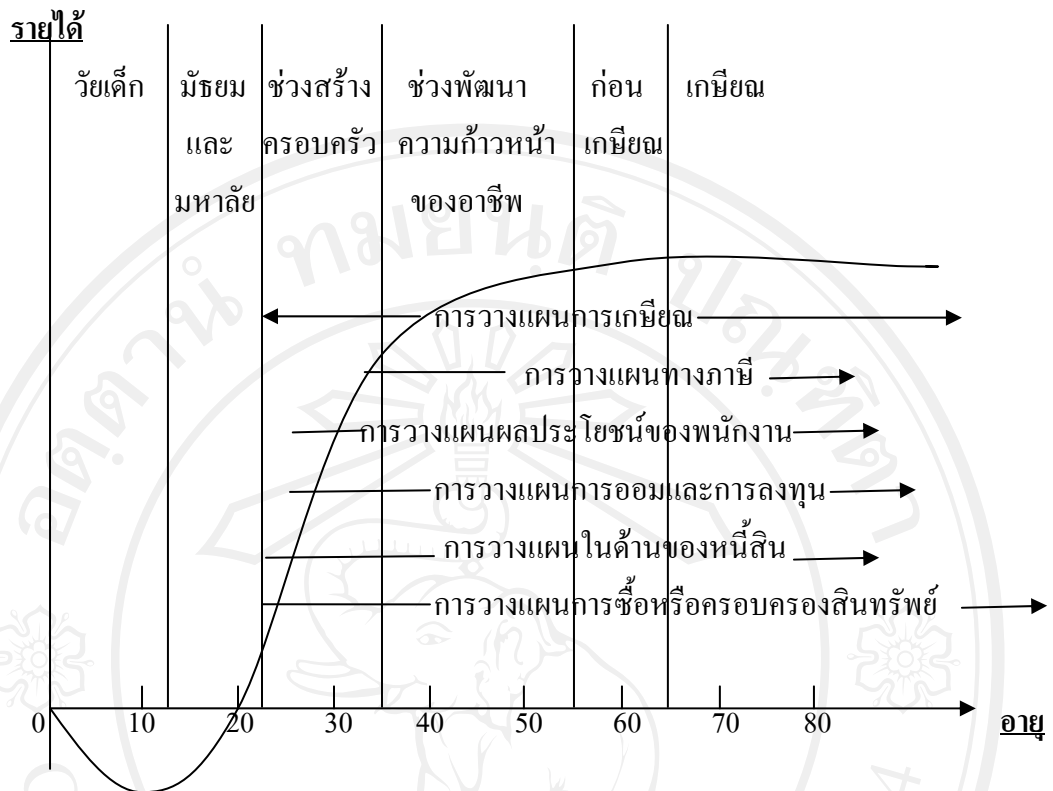
(1) วัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

การวางแผนทางการเงินเป็นกระบวนการที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ความต้องการและเป้าหมายจะเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงชีวิตของแต่ละบุคคล แต่เป้าหมายทางการเงินที่แท้จริงนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับอายุ แต่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ เช่น ช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ หรือช่วงว่างงาน ไม่ว่าบุคคลจะมีอายุ 25, 45 หรือ 65 ก็ควรจะให้มีความสำคัญเป็นพิเศษกับการวางแผนทางการเงิน ปัจจัยอื่นที่จะมีผลต่อการวางแผนทางการเงินของแต่ละบุคคล รวมถึงการเปลี่ยนงานใหม่ การแต่งงาน การมีลูก รวมทั้งการย้ายที่อยู่

อย่างไรก็ตาม ปัญหาทางการเงินอาจเกิดขึ้นได้โดยไม่คาดฝัน เช่น การตกงาน อุบัติเหตุ การหย่าร้าง การตายของกลุ่มสมรส การเจ็บป่วยเรื้อรัง หรือรวมทั้งการอุปการะเลี้ยงดูบุพการี หากมีการวางแผนทางการเงินที่ดีจะช่วยให้ผ่านช่วงเวลาที่เลวร้ายนั้นไปได้ และก้าวเข้าสู่ช่วงชีวิตที่ดีขึ้น เพื่อให้รอดพ้นจากมรสุมทางการเงิน บุคคลควรมีการวางแผนอนาคตและก้าวไปตามแผนที่วางไว้ เช่น เก็บเงินทุนสำรองไว้ในยามฉุกเฉิน หรือการลดค่าใช้จ่ายรายเดือน ซึ่งจะช่วยให้ตัวเองและครอบครัวจากปัญหาการเงินถดถอยได้

การที่คนเราก้าวผ่านช่วงอายุจากวัยเด็กไปจนถึงวัยเกษียณ จะต้องผ่านช่วงชีวิตต่างๆ เช่น วันเด็กเล็ก วัยเรียน ช่วงสร้างครอบครัว ช่วงพัฒนาความก้าวหน้าของอาชีพ ช่วงก่อนเกษียณ และหลังเกษียณ ซึ่งรูปแบบรายได้ในแต่ละช่วงก็จะมีเปลี่ยนแปลงไป ตั้งแต่รับเงินจากผู้ปกครองในวัยเด็ก จนเริ่มมีรายได้จากการทำงาน และมีครอบครัว

เมื่อบุคคลเริ่มเข้าวัยทำงาน เขาจะไม่ได้รับค่าใช้จ่ายจากผู้ปกครองซึ่งเป็นรายได้ที่มั่นคงแต่ก็ยังเป็นเงินของครอบครัวอีกต่อไป แต่เขาจะหารายได้ที่เพิ่มขึ้นอย่างมากจากการทำงาน และเมื่อก้าวเข้าสู่วัยใกล้เกษียณ รายได้จะมีความมั่นคงมากยิ่งขึ้น จนในที่สุดเริ่มลดลงเมื่อเข้าวัยเกษียณ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงในช่วงชีวิตของบุคคลจึงมีความสำคัญยิ่งในการวางแผนทางการเงินให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี

การเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงชีวิตและการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรายได้จะมีผลต่อรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในรูปแบบต่างๆ ประกอบด้วย การวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ การวางแผนในด้านของหนี้สิน การวางแผนการออมและการลงทุน การวางแผนผลประโยชน์ของพนักงาน การวางแผนทางภาษี และการวางแผนการเกษียณ

เมื่อรายได้มีการเปลี่ยนแปลง ต้องแสวงหารูปแบบการวางแผนทางการเงินให้เหมาะสมกับรายได้นั้นๆ ตัวอย่างเช่น เมื่อจบจากมหาวิทยาลัยมีความประสงค์จะซื้อรถยนต์และบ้าน ส่งผลถึงการเกิดความกังวลเกี่ยวกับสุขภาพ และการประกันรถยนต์ เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

การเงินในแต่ละช่วงอายุมีความหลากหลาย รายได้มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นและลดลง ในช่วงสุดท้ายของวัฏจักร บ้านและสินทรัพย์อื่นๆ มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น หนี้สินมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น หลังจากนั้นก็ลดลง บุคคลที่มีอายุ 45-64 ปีมีแนวโน้มที่จะมีรายได้มากกว่ากลุ่มบุคคลที่อายุน้อยกว่า 45 ปี กลุ่มอายุ 65-74 ปี มีแนวโน้มที่มีหนี้ที่ไม่คิดจำนองมากกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ

(2) แผนการณ้สู่ความสำเร็จทางการเงิน

การวางแผนทางการเงิน ประกอบด้วย การตั้งเป้าหมายทางการเงินทั้งระยะสั้นและระยะยาว รวมถึงวิธีการที่จะบรรลุเป้าหมายเหล่านั้น จากรายได้ที่มี บุคคลสามารถเลือกว่าจะใช้จ่ายในปัจจุบัน หรือเก็บออมไว้ใช้ในอนาคต ฉะนั้นจึงควรทราบถึงความต้องการใช้เงินทั้งในปัจจุบันและอนาคต รายได้ในแต่ละเดือนบางส่วนจะถูกใช้จ่ายในสิ่งจำเป็น เช่น ค่าอาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย โดยปริมาณการใช้จ่ายก็จะแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ซึ่งการวางแผนการเงินประกอบด้วยรูปแบบการวางแผนการเงินต่าง ๆ ดังนี้

(2.1) การวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์

สินทรัพย์ หมายถึง สิ่งที่ครอบครองตลอดชั่วอายุขัย อันประกอบด้วย อสังหาริมทรัพย์ (บ้าน ที่ดิน), สงหาริมทรัพย์ (รถยนต์ เฟอร์นิเจอร์ เครื่องใช้ภายในบ้าน เครื่องเพชร ไฟฟ้า) และสินทรัพย์สภาพคล่อง (เงินสด เงินฝาก เงินลงทุนในตลาด)

(2.2) การวางแผนในด้านของหนี้สิน

หนี้สิน หมายถึง จำนวนเงินที่บุคคลหรือกิจการเป็นหนี้บุคคลภายนอก หรือสิทธิเรียกร้องที่บุคคลภายนอกมีต่อบุคคล ด้วยเหตุนี้หนี้สินจึงเป็นพันธะที่บุคคลจะต้องชดใช้ ไม่ว่าจะเป็นการชดใช้ด้วยเงินสด สินค้าหรือบริการ หรือสิ่งมีค่าอื่นใดก็ตาม เช่น การกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา การกู้ซื้อรถยนต์ บัตรเครดิต เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งความต้องการในสินทรัพย์ที่มีขนาดใหญ่ เช่น บ้าน เฟอร์นิเจอร์ และเครื่องใช้ไฟฟ้าขนาดใหญ่ภายในบ้าน นั่นคือที่มาของการเกิดสินเชื่อซึ่งจะต้องจ่ายในอนาคต ดังนั้นวิธีการที่จะจัดการกับหนี้สินที่เกิดขึ้นจึงเป็นสิ่งสำคัญ

(2.3) การวางแผนการออมและการลงทุน

รายได้ที่เพิ่มสูงขึ้นทำให้การวางแผนการออมและการลงทุนมีความสำคัญเพิ่มขึ้น ในตอนเริ่มต้นบุคคลจะเก็บเงินเพื่อใช้เป็นกองทุนฉุกเฉินสำหรับค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นอย่างไม่คาดฝัน แต่อย่างไรก็ตามเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้นก็อาจจะเกิดค่าใช้จ่ายที่ติดตามมาเช่นเดียวกัน เช่น ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาบุตร หรือเงินเกษียณอายุ เป็นต้น

(2.4) การวางแผนผลประโยชน์ของพนักงาน

นายจ้างอาจจะมีข้อเสนอที่หลากหลายเพื่อผลประโยชน์ของลูกจ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้ทำงานในบริษัทที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งประกอบด้วย สวัสดิการพนักงานทางด้านชีวิต สุขภาพ และการประกันภัย โดยจัดให้มีโครงการให้ทุนการศึกษาต่อของพนักงาน การวางแผนเกษียณอายุ เงินช่วยเหลือบุตร และค่าใช้จ่ายเพื่อสุขภาพต่าง ๆ เช่น ค่ารักษาพยาบาล การลาหยุดงาน และวันหยุดพักผ่อนของพนักงาน ส่วนลดให้สำหรับพนักงาน หรือที่จอดรถพนักงาน เป็นต้น

(2.5) การวางแผนทางภาษี

การวางแผนภาษี คือทำให้การเสียภาษีมูลค่าน้อยที่สุด แต่ไม่ใช่เป็นการหลีกเลี่ยงภาษี การลดภาระการเสียภาษีมียุทธศาสตร์หลายวิธี เช่น นำเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ การซื้อประกันชีวิต การนำเงินกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย การลงทุนในกองทุน LTF หรือ RMF เป็นต้น

ภาษีเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ บุคคลจ่ายภาษีในเกือบทุก ๆ อย่างที่ซื้อ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าหรือบริการ (ในรูปของภาษีมูลค่าเพิ่ม) นอกจากนี้จำนวนภาษีที่จะต้องจ่ายจะแปรผันไปตามรายได้ ซึ่งอาจมีการจ่ายภาษีน้อยแตกต่างกันไปในแต่ละปี ในบางกรณีอาจจะต้องจ่ายภาษีสำหรับรายได้ที่ได้จากการลงทุน เช่น ภาษีที่ดิน หรือภาษีจากรายได้ค่าเช่าบ้าน เป็นต้น

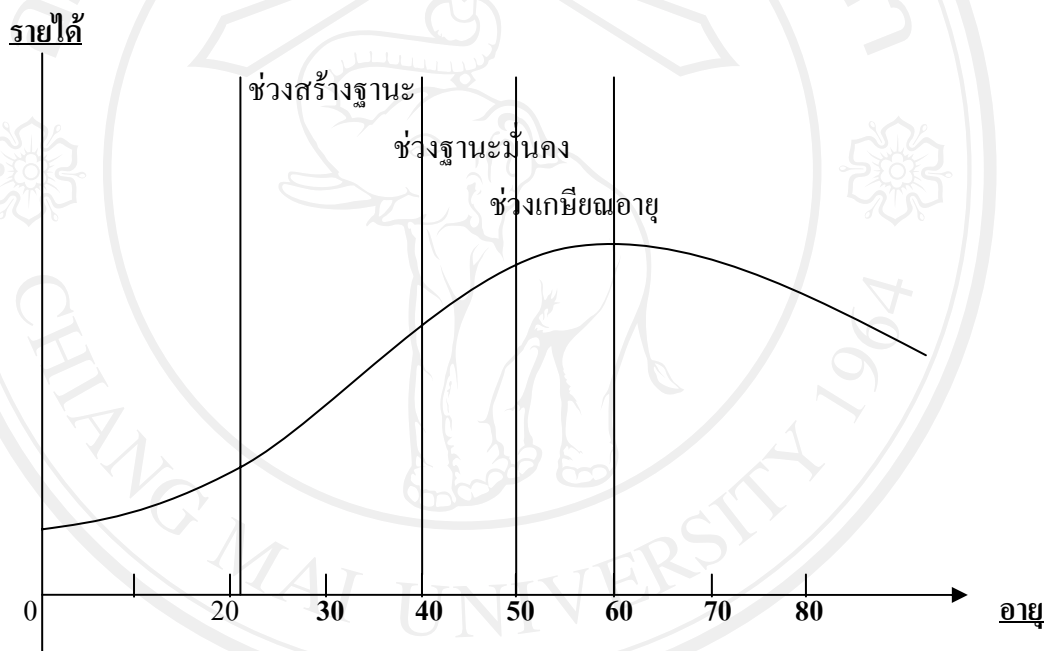
(2.6) การวางแผนการเกษียณ

การวางแผนการเกษียณเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการวางแผนการเงิน ซึ่งขั้นตอนแรกคือการตั้งเป้าหมายเกษียณว่าบุคคลต้องการอะไรเมื่อหยุดทำงาน และจะมีมาตรฐานความเป็นอยู่ที่ต้องการอย่างไร เช่น ความต้องการท่องเที่ยวในชีวิตหลังวัยเกษียณ แผนการใช้จ่ายไปหาเที่ยวหาลูก การได้รับประทานในร้านอาหารที่เลิศหรู หรือการพักผ่อนในวันหยุดที่บ้าน หรือบนเรือสำราญ ดังนั้นการวางแผนการเกษียณตั้งแต่เนิ่น ๆ จึงเป็นสิ่งที่ควรรีบทำ แต่คนส่วนใหญ่มักจะเลื่อนการวางแผนเพื่อการเกษียณออกไปจนกระทั่งใกล้วัยเกษียณ โดยเฉพาะการมีภาระการเงินที่บีบบังคับอยู่มาก เช่น การซื้อบ้าน ซ่อมรถ การเลี้ยงดูลูก เป็นต้น การเลื่อนการเตรียมตัวเพื่อวัยเกษียณออกไปนานเท่าไร จะยิ่งทำให้มีเงินพอใช้หลังเกษียณได้ยากขึ้นเท่านั้น เพราะจะมีเวลาน้อยลงในการเก็บออมเงินในจำนวนที่ต้องการ และยังต้องยอมรับความเสี่ยงสูงในการลงทุนเพื่อให้ได้ผลตอบแทนที่สูง ดังนั้นจึงควรจะเริ่มการวางแผนการเกษียณที่เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ แม้ว่าจะมีความต้องการใช้เงินในเรื่องอื่นอยู่ก็ตาม

แนวคิดการลงทุน

Reilly and Norton (2006 : 114-116) ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนการเงินและความต้องการในการลงทุนของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไป ซึ่งความต้องการในการลงทุนจะเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงชีวิตของแต่ละบุคคล การวางแผนการเงินของแต่ละบุคคลนั้น ควรมีความสอดคล้องกับอายุ สถานะทางการเงิน การวางแผนในอนาคต ความต้องการ และระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

กลยุทธ์การลงทุนในแต่ละช่วงอายุ แบ่งออกเป็น 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงสร้างฐานะ ช่วงฐานะมั่นคง และช่วงเกษียณอายุ ดังต่อไปนี้

1. ช่วงสร้างฐานะ อายุ 21 – 40 ปี ลงทุนในระดับความเสี่ยงปานกลางถึงสูง

- ระยะยาว : การวางแผนการเกษียณ และการวางแผนการศึกษาต่อของบุตร
- ระยะสั้น : การวางแผนด้านอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ บ้าน ที่ดิน โดยไม่มีการวางแผนในด้านหนี้สิน เนื่องจากมีหนี้สินมากกว่ารายได้

2. ช่วงฐานะมั่นคง อายุ 41 – 50 ปี ลงทุนในระดับความเสี่ยงปานกลางถึงสูงหรือปานกลางถึงต่ำ

- ระยะยาว : การวางแผนการเกษียณ และการวางแผนการออม เนื่องจากมีรายได้มั่นคง (รายได้มากกว่าหนี้สิน)
- ระยะสั้น : การวางแผนการศึกษาต่อของบุตร

3. ช่วงเกษียณอายุ อายุ 51 – 60 ปี ลงทุนในระดับความเสี่ยงต่ำ

- ระยะยาว : การวางแผนด้านอสังหาริมทรัพย์
- ระยะสั้น : การวางแผนการเกษียณ และการวางแผนการออม เนื่องจากได้เงินมาจากที่เคยได้ลงทุนไว้ รวมทั้งเงินบำเหน็จ หรือบำนาญ

แนวความคิดการบริหารการเงินส่วนบุคคล

สุขใจ นำฟูค (2539: 55) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารการเงินบุคคล (Personal Finance) หมายถึงการจัดระเบียบการเงินของบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการรู้จักหาเงินเข้ามา และใช้จ่ายออกไปอย่างถูกต้อง ก่อให้เกิดผลดีจนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

บทบาทและความสำคัญของการบริหารการเงินบุคคล

1. ให้บุคคลได้มีแนวทางในการวางแผนการเงินของตนเองและครอบครัวได้อย่างถูกต้อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการจัดหา การใช้จ่าย การเก็บออมไว้ตลอดจนการลงทุน อันจะนำมาซึ่งความมั่นคงของบุคคลและครอบครัว

2. ส่งเสริมให้บุคคลเห็นถึงความสำคัญของการใช้จ่ายเงินอย่างถูกต้องในทุกแง่มุมของชีวิต

3. ก่อให้เกิดบุคลากรที่มีความรู้ทางการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะเป็นผู้มีความสามารถในการวางแผนการเงิน และการลงทุนของบุคคลโดยเฉพาะ

4. เป็นรากฐานความมั่นคงให้กับเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ขอบเขตของการบริหารการเงินบุคคล

1. การสร้างฐานะความมั่นคงทางการเงิน ซึ่งได้แก่การมีงานทำที่เหมาะสม ก่อให้เกิดรายได้ที่มั่นคง รู้จักวางแผนใช้จ่ายทำงบประมาณตลอดจนการรู้จักเลือกใช้เครดิตเพื่อเสริมฐานะความเป็นอยู่ของชีวิตอีกด้วย

2. การรู้จักใช้เงินอย่างฉลาด

3. การใช้เงินเพื่อที่อยู่อาศัย

4. การสร้างความมั่นคงให้แก่ชีวิตและทรัพย์สิน ด้วยการทำประกันภัย

5. การลงทุนประเภทต่าง ๆ โดยเลือกหลักทรัพย์ลงทุน และสถาบันที่จะลงทุนให้

เหมาะสม

6. การวางแผนการเงินสำหรับอนาคตยามปลดเกษียณ

แหล่งที่มาและแหล่งใช้เงินบุคคล

แหล่งที่มาของรายได้ของบุคคล

แหล่งที่มาของรายได้ของบุคคลได้มาจากหลายทาง เช่น จากงานประจำที่ทำอยู่ การทำงานอดิเรก ดอกผลที่เกิดขึ้นจากสินทรัพย์ลงทุน ตลอดจนบำเหน็จบำนาญ และสวัสดิการต่าง ๆ ที่ได้รับ ได้แก่ เงินเดือน เงินปันผล โบนัส เงินสวัสดิการ ดอกเบี้ยรับ กำไรจากการขายหุ้น เงินประกันสังคม บำเหน็จบำนาญ

แหล่งใช้เงินของรายจ่ายบุคคล

แหล่งใช้เงินของรายจ่ายบุคคลมักจะถูกนำไปใช้จ่ายในสิ่งจำเป็นต่อการดำรงชีพ ซึ่งได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค นอกจากนั้นเป็นการจ่ายเพื่อซื้อสิ่งของต่าง ๆ ที่อำนวยความสะดวกสบาย การใช้จ่ายเกี่ยวกับพันธะทางการเงินที่มีอยู่ เช่น ค่าเบี้ยประกัน ค่าดอกเบี้ยเงินกู้ ตลอดจนค่าภาษี เป็นต้น นอกจากนั้นอาจจะมีการจ่ายกรณีพิเศษอื่น ๆ อีก เช่น การบริจาคต่าง ๆ

ปัจจัยที่กำหนดรายได้ของบุคคล

การที่บุคคลจะมีรายได้มากน้อยเพียงใดนั้นมีอยู่หลายปัจจัยซึ่งเป็นตัวกำหนดรายได้ อันได้แก่

1. อายุ โดยทั่วไปแล้วจะพบว่าบุคคลที่สูงวัยและหนุ่มสาวผู้เริ่มทำงานนั้นจะมีรายได้ไม่สูงมากนัก เมื่อเทียบกับผู้ที่อยู่ในวัยกลางคน
2. การศึกษา จะเป็นเครื่องกำหนดรายได้ของบุคคลผู้ที่สำเร็จปริญญาในระดับสูง ๆ ย่อมมีรายได้สูงกว่าผู้มีการศึกษาดำกว่า เพราะจะนำไปสู่การมีรายได้สูงในอนาคต
3. อาชีพ การเลือกอาชีพมีความสัมพันธ์กับการศึกษาของบุคคล
4. คุณสมบัติเฉพาะตัว ทำให้บุคคลแต่ละคนไม่เหมือนกัน เพราะคุณสมบัติแตกต่างกันในเรื่องความสามารถ ความชำนาญ บุคลิกภาพ แรงกระตุ้น ทัศนคติ และกำลังใจ ตลอดจนค่านิยมต่าง ๆ เช่น คนที่มีทัศนคติในทางบวกก็ย่อมเป็นที่ยอมรับในหมู่เพื่อนร่วมงาน

รายจ่ายส่วนบุคคล

โดยทั่วไปบุคคลมักใช้จ่ายเงินในเรื่องเกี่ยวกับอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และค่าใช้จ่ายส่วนตัวอื่น ๆ โดยสามารถแบ่งออกเป็นหมวดหมู่ได้ดังนี้

- หมวดอาหารและเครื่องดื่ม	- หมวดค่าดอกเบี้ยเงินกู้	- หมวดเครื่องนุ่งห่ม
- หมวดสันตนาการ	- หมวดรักษาพยาบาล	- หมวดการศึกษา
- หมวดที่อยู่อาศัย	- หมวดการทำบุญ	- หมวดการเลี้ยงชีพ
- หมวดเบ็ดเตล็ด	- หมวดยาสูบและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุพรรณษา รัตนานนท์ (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการบำนาญ กรณีศึกษา อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงรายได้ ค่าใช้จ่าย การออม ภาระหนี้สิน และการวางแผนทางการเงิน ของข้าราชการบำนาญในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาทางด้านรายได้และการใช้จ่าย พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจากเงินบำนาญเป็นจำนวน 15,001 - 20,000 บาท และมีรายได้อื่นๆเฉลี่ยต่อเดือนเป็นจำนวนไม่เกิน 5,000 บาท ทางด้านการออมและภาระหนี้สิน พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีภาระหนี้สิน มีเป้าหมายในการออมเงินและมีการออมเงินสำหรับตนเอง โดยเก็บไว้เป็นเงินสด ฝากธนาคารโดยการฝากออมทรัพย์(ฝากเพื่อถอน) ทางด้านการวางแผนทางการเงิน พบว่า ส่วนใหญ่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินประจำเดือน โดยได้รับประโยชน์จากการวางแผนการใช้จ่ายคือ ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เนื่องจากช่วยให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ ส่วนกลุ่มที่ไม่มีการจัดทำงบประมาณการจ่ายเงิน เพราะไม่สามารถประมาณการจ่ายเงินในอนาคตได้

ศันสนีย์ จันตะมงคล (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง กระบวนการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของมัคคุเทศก์ที่ประกอบอาชีพ ในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีหนี้สิน มีวิธีการกู้ยืมโดยมีหลักทรัพย์มาค้ำประกัน หนี้สินส่วนใหญ่เกิดจากค่าผ่อนชำระที่อยู่อาศัย ต้องชำระหนี้สินให้กับสถาบันการเงิน/ธนาคาร ส่วนในเรื่องของการออม จะมีเป้าหมายในการออมเงินสำหรับตนเอง เพื่อต้องการเก็บเงินไว้ใช้ในยามเจ็บป่วยและแก่ชรา ซึ่งจะเก็บไว้เป็นเงินสด ฝากธนาคารโดยการฝากออมทรัพย์(ฝากเพื่อเรียก) นำไปลงทุนในธุรกิจการค้า ซื้อยานพาหนะ(รถยนต์ รถจักรยานยนต์) และมีวิธีการออมเงินแบบรายเดือน ทุก ๆ เดือนกับธนาคารกรุงเทพ บริษัทประกันชีวิตเอไอเอ นอกจากนี้แล้วกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการวางแผนการใช้จ่ายเงินประจำเดือน โดยได้รับประโยชน์จากการวางแผนการใช้จ่ายคือ มีการควบคุมสถานะทางการเงินของตนอย่างสม่ำเสมอ กลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมค่าใช้จ่ายให้เป็นไปตามแผน

จิรดา ภูมิภูถาวร (2547) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการวางแผนการออมส่วนบุคคลของแพทย์ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อศึกษาการวางแผนการออมของแพทย์ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ ศึกษารูปแบบการออมของแพทย์ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่และศึกษาความสัมพันธ์ของรายได้และเงินออมของแพทย์ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเป้าหมายในการออมระยะสั้นคือ การมีเงินใช้อย่างเพียงพอในชีวิตประจำวัน มีเป้าหมายระยะยาวคือ ต้องการสร้างอนาคตที่มั่นคงทางด้านการเงินให้แก่ชีวิต ทรัพย์สินและครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ออมเงินรูปของเงินฝากกับธนาคารพาณิชย์ การซื้อกรรมธรรม์ประกันชีวิต การออมเงินในกองทุนบำเหน็จ

บ้านอายุข้าราชการ การเป็นสมาชิกกับสหกรณ์ออมทรัพย์ข้าราชการ การเปิดคลินิกส่วนตัว การประกอบธุรกิจประเภทอื่น การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์การถือครองในระยะยาว การซื้อพันธบัตรรัฐบาล การลงทุนในกองทุนรวมและการซื้อสลากออมสินหรือการซื้อสลากของ ธ.เกษตรและสหกรณ์ระดับเท่ากัน

ม.ล. รัตติญา สุขสวัสดิ์ (2545) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การสำรวจรายได้ ค่าใช้จ่าย และการออม ของผู้มีเงินได้ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง รายได้ของผู้มีเงินได้ส่วนใหญ่เป็นรายได้ทั้งของตนเองและครอบครัวจากการประกอบอาชีพหลักเดือนละ 5,000 – 15,000 บาท และจากการประกอบอาชีพเสริมเฉลี่ยต่ำกว่า 5,000 บาท มีรายการจ่ายเพื่ออุปโภคบริโภคมากที่สุด คือ ค่าอาหารประจำวัน ค่าของใช้ในชีวิตประจำวัน โดยร้อยละ 40.4 มีรายการจ่ายที่เกิดจากภาระหนี้สินจากการเช่าซื้อสินค้า เครื่องอำนวยความสะดวก และการผ่อนชำระที่อยู่อาศัย ผู้มีเงินได้มีการออมทั้งของตนเองและครอบครัว โดยเฉลี่ยเดือนละ 1,000 – 5,000 บาท โดยมีการออมด้วยการฝากธนาคารพาณิชย์ และเก็บเองไว้ที่บ้าน การลงทุนเป็นการลงทุนในธุรกิจการค้ามากที่สุด สำหรับการเลือกลงทุนในจังหวัดเชียงใหม่ ได้เลือกการลงทุนในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมากที่สุด แหล่งเงินทุนส่วนใหญ่นำมาจากเงินออมของตนและครอบครัว

พนม กิติวัง (2543) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมของครัวเรือนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาถึงปัจจัยสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีอิทธิพลต่อการออมของครัวเรือนอันประกอบด้วยรายได้ จำนวนผู้พึ่งพิง ทรัพย์สินสุทธิ และอายุของหัวหน้าของครัวเรือนเป็นหลัก จากการศึกษาพบว่ารูปแบบการออมของครัวเรือนยังให้ความสำคัญการออมกับสถาบันการเงินค่อนข้างสูง เนื่องจากสถาบันการเงินมีความมั่นคงสูง ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมของครัวเรือนมีปัจจัย 2 ตัวแปร คือ รายได้ของครัวเรือน และอายุของหัวหน้าครัวเรือน มีความสำคัญต่อการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แนวโน้มการออมของครัวเรือนในอนาคตพบว่า กลุ่มของครัวเรือนตัวอย่างร้อยละ 95.2 คาดว่าจะออม โดยให้ความสำคัญด้านความมั่นคงถึงจะเกิดการออมขึ้น

กรอบแนวความคิด

การศึกษาแนวคิดการวางแผนการเงินส่วนบุคคล และแนวคิดการลงทุน พบว่า การเปลี่ยนแปลงไปตามอายุและรายได้ จะมีผลต่อรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในรูปแบบต่าง ๆ ประกอบด้วย การวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ การวางแผนในด้านของหนี้สิน การวางแผนการออมและการลงทุน การวางแผนผลประโยชน์ของพนักงาน การวางแผนทางภาษี และการวางแผนการเกษียณ ตามกรอบแนวความคิดดังนี้

